

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 17.000

Letna inozemstvo » 25.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 9 (1642)

Gorica - četrtek, 26. februarja 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Pristna in potvorjena resnica

Jakov Blažević, državni tožilec na procesu zoper zagrebškega nadškofa in kasnejšega kardinala Alojzija Stepinca, sedaj pa predsednik predsedstva SR Hrvatske gotovo ni slutil, da bo s svojimi izjavami ob izidu svojih Spominov o pokojnem Stepincu, kardinalu Šeperju in sedanjem zagrebškem nadškofu dobil s strani hrvaške Cerkve odgovor, ki je spravljal v zadregu sedanji režim, v inozemstvu pa povzročil mnogo komentarjev, in to gotovo ne v korist sedanjih jugoslovanskih oblastnikov.

IZJAVA KARDINALA ŠEPERJA

9. februarja, na predvečer nove obletnice smrti kardinala Stepinca (umrl je 10. februarja 1960 v kraju Krašić) je vaticanški radio v svoji redni hrvaški oddaji objavil izjavo kardinala Franja Šeperja v zvezi s 3. delom Blaževićevih spominov, ki imajo naslov »Meč, a ne mir«. Takole je dejal kardinal Šeper:

»Letošnjo obletnico smrti kardinala Alojzija Stepinca doživljamo pod težkim vtisom izjav, ki jih je nedavno izrekel o njem eden naših vrhovnih političnih voditeljev in so bile objavljene po radiu in tisku. Nihče ne more biti proti temu, da nekdo skuša utemeljiti ali opravičiti svoja pretekla dejanja, toda vse to mora sloneti na resnici in dejstvih.

Na žalost pa v Stepinčevem primeru o tem ni govora. Dejstvo je, da sta si dajalec izjav (Blažević) in Stepinac stala drug drugemu nasproti, a ne v enakih vlogah: eden je bil tožilec, drugi obtoženec. Podoba Stepinca, kot jo je podal Blažević v svoji knjigi, je zgodovinska potvorba.

Za časa univerzitetnega študija v Rimu sem bil skozi sedem let Stepinčev sošolec in skupno z njim živel v zavodu. Kasneje sem bil prvih sedem let njegove škofovske službe od 1934 do 1941 njegov osebni tajnik. Končno me je Apostolski sedež imenoval za njegovega naslednika.

Mislil, da če kdo, sem ga od blizu spoznal jaz, zlasti njegov značaj in miselnost. In moram reči, da sem ga spoznal drugače kot ga prikazuje Blažević. Da, Stepinac je ljubil svoj narod, istovestil se je z njim, ker je to smatral za svojo osebno moralno dolžnost. Ni bil politik, še manj po stranki opredeljen. Bil pa je odločen nasprotnik komunizma. Ne smemo pri tem pozabiti, da je imel Stepinac pred očmi konkretno podobo komunizma, to se pravi stalinizma, ki ga danes obsoja ves svet, vključno Sovjetska zveza. Težke obtožbe, da je pomagal ustaštvu bi bilo treba šele dokazati, a dejstva so drugačna.

Upam, da pride čas, ko se bo moglo tudi o procesu zoper Stepinca kritično, brez predsodkov in strasti razpravljati. Ne smemo pozabiti, da tistim, ki bi mogli pričati v korist Stepinca, to ni bilo dovoljeno, češ da je to brez pomena. Med tistimi pričami, ki so zaman čakale v prostoru poleg sodne dvorane sem bil tudi jaz. Take besede, ki so sedaj padle s tako visokega mesta, gotovo ne pomagajo k pomirjenju duhov, ki bi bilo v sedanjem času tako potrebno. Slava kardinalu Stepincu!

PRIDIGA NADŠKOFA KUCHARICA

Naslednji dan je zagrebški nadškof Kuharić opravil v natrpano polni zagrebški stolnici concelebrirano sv. mašo ob 21. obletnici Stepinčeve smrti. Somaševalo je 7 škofov in 159 duhovnikov. V dolgi in izčrpnih homilijah je prikazal resnično podobo velikega nadškofa. Med drugim je dejal: »Bil je vedno dosleden oznanjevalec evangelija, a je bil obtožen kot sovražnik človeka, hrvaškega naroda, da, celo vseh tegob, ki so zadele Cerkev. Priveden je bil pred sodišče kot zločinec. Ta obtožnica se še vedno ponavlja; te dni je bila celo objavljena prek radia in tiska pred najširšo javnostjo in to po osebi, ki ima v SR Hrvatski najvišjo politično odgovornost.

Ponovno izjavljamo: taka obtožnica je nesprejemljiva, ker se opira samo na silo. Pravične in objektivne sodbe o tej krvavi vojni drami ne more izreči le ena stran.

Potrebna je sodba zgodovine, ki se bo naslanjala na objektivno razčlenbo vseh dejstev, celotnega niza dogodkov, ki imajo svojo vzročnost in predzgodbo. Sodba zgodovine zavrača tendenciozno propagando, išče pravično sodbo in čisto resnico, da se vse stvari postavijo na pravo mesto. Koliko oseb je zgodovina že rehabilitirala in jih razglasila za nedolžne, ki so jih razna sodišča obsodila kot zločince. Vsi mučenci so bili sojeni kot zločinci, pričeni s Kristusom. Ze tedaj je Pilat sodil proti svoji vesti.

Da bi se mogla razkriti vsa resnica, bi bilo potrebno obnoviti ves proces in obelodaniti vse, kar je kdo delal, govoril in po kakšnih načelih se je ravnal. Potrebno bi bilo nepristransko in celotno razčleniti celotno obdobje in vlogo ter ravnanje vseh, ki so bili vrženi v strašni vrtinec svetovne, državljanske in revolucijske vojne. Za to pa bi bilo potrebno mednarodno sodišče, ki bi imelo dovolj znanstvene objektivnosti, politične neodvisnosti in moralne odgovornosti za izrek sodbe. Jasno je, da je rehabilitacijski proces v korist Stepinca pri nas neizvedljiv.

Nato nadškof Kuharić našteje Stepinčeva plemenita dela. Branil je človeka. Tako je v 9. zvezki dokumentov, ki jih je objavil Apostolski sedež iz časov druge svetovne vojne na straneh 224 do 229 povedano, kaj vse je storil kardinal Stepinac v obrambo preganjanih oseb: za žide, za srbsko prebivalstvo, zoper streljanje 260 Srbov v Glini, zoper siljenje pravoslavcev v katoliško Cerkev, sprejem 200 slovenskih duhovnikov, ki jih je tako rešil pred deportacijo, ostra obsodba taborišča v Jasenovcu. 24. februarja piše: »To je sramotna rana in zločin, ki kliče v nebo po maščevanju...«

Ko so ga po končani vojni javno napadali, da hodijo k njemu razne osebe, da bi posredoval za zaprte, izginule, na smrt obsojene, in teh ni bilo malo, je 2. avgusta 1945 pisal takratnemu predsedniku vlade republike Hrvatske dr. Vladimiru Bakariću: »Nisem mogel odgnati teh ljudi kot nisem skozi štiri leta odbil nikogar iz vaših vrst, ki so prihajali s prošnjo, da posredujem.«

2. junija 1945 je Tito sprejel zastopstvo zagrebške škofije na čelu z generalnim vikarjem msgr. Salis Seewisom. Med drugim mu je Salis Seewis dejal: »Vi imate danes v svoji vladi ljudi, katerim je Stepinac rešil s svojimi intervencijami življenje. Za časa vojne je oskrboval s hrano 7.000 otrok iz partizanskih vrst, pa ni vprašal, ali so Hrvati ali Srbi, katoličani ali pravoslavci. Premnoge Srbe, Zide in cigane je s svojim posredovanjem rešil pred smrtjo. Protestiral in govoril je zoper nacionalistična nasilja, rasistične zakone, obešanje talcev.«

In še bi se dalo naštevati. Na vsako točko v obtožnici bi se dalo odgovoriti obširno in dokumentirano. Pa prepustimo to zgodovini, je vzkliknil nadškof Kuharić. Ne Stepinac ne njegovi nasledniki niso bili nikdar »tujce telo, ki na tuj račun vodi borbo zoper hrvaški narod« (Blaževićeve besede). Hrvaška Cerkev je Kristusova, vtkana v bit hrvaškega naroda, nikdar proti njemu, ampak vedno z njim, delež z njim enako usodo. To je Cerkev, za katero je z zaporom in ponižanjem pričalo šest kardinalov: Jožef Slipy iz Lvova, Stefan Višinski iz Varšave, Jožef Beran in Stefan Trochta iz Prage, Jožef Mindszenty iz Ostroga in Alojzij Stepinac iz Zagreba.

Ne želimo zaostrovanj odnosov z nikomer, a istočasno se ne moremo odreči svojemu osebnemu dostojanstvu. Želimo si miru, toda v pravici, resnici, ljubezni in svobodi!

■ V Milanu so rdeči brigadisti umorili 44-letnega Luigija Marangonija, očeta dveh še nedoraslih otrok. Od leta 1973 je bil ravnatelj kliničnega centra v Milanu. Pravi, da je pobuda za umor prišla iz samega centra, kjer so nekateri nasprotovali njegovi dinamični dejavnosti.

GLAS

Veliki dan za pariške Slovence

(Od našega dopisnika)

Pariz je podobno kot druga velika mesta po zadnji vojni silno narastel. Jedro je še vedno srednjeveški Pariz, ki je bil obzidan. Sedaj je na kraju nekdanjega obzidja široka tripsasovna avtocesta, ki obkroža stari Pariz. Okrog njega pa so nastale nove mestne četrti, ki bi bile vsaka zase dokaj velika mesta, kjer imajo svoj sedež tovarne velike francoske industrije in kjer biva pariško delavstvo.

KAKO JE NASTAL SLOVENSKI DOM

Eno takih predmestij oz. satelitskih mest Pariza je tudi Chatillon in Malakoff, kot piše na kartah Pariza. S centrom je povezan z metrom, tj. s podzemno železnico. Na karti najdeš Port Chatillon na južni strani Pariza. V tem predmestju so slovenski dušni pastirji v Parizu poskakali in kupili hišo, ki so jo spremenili v »Slovenski dom«. S tem so bile uresničene sanje in želje, ki so slovenske dušne pastirje in vse verne Slovence z njimi v Parizu in sploh v Franciji mučile že vsa leta po vojni.

Slovenska Katoliška misija, ki je bila ustanovljena po zadnji vojni z namenom, da skrbi za številne slovenske begunce, ki so se stekali v Pariz z vseh strani, se je morala ponovno in ponovno seliti. Zadnja postaja je bila na Rue Guttenberg v starem Parizu, toda obsegala je le nekoliko večje stanovanje. Zlasti so čutili potrebo po dvorani, kjer bi se mogli Slovenci shajati v večjem številu. Za vsak večji obisk iz drugih krajev je bilo treba iskati primerno cerkev in dvorano. To so spoznali tudi Goričani, ko je bil v Parizu kot gost pevski zbor »Lojze Bratuž«.

Obsodba partizanskega generala

Franjo Tujdman, med zadnjo vojno eden vodilnih hrvaških borcev v vrstah partizanske gibanja je kasneje prišel v opreko z režimom in je leta 1972 že moral iti za 9 mesecev v zapor, ker se je pridružil tistim, ki so očitali Beogradu zapostavljanje hrvaških interesov. Zadnje čase je večkrat dal tujim časnikarjem izjave, ki so bile potem objavljene v inozemstvu ter jih je sedanji režim označil za »sovražno propagando s pomočjo tujine zoper jugoslovanske državne interese«. Tujdman, ki ima sedaj 61 let, je med drugim dejal, da je v Jugoslaviji malo svobode, da so Hrvati diskriminirani, da partija zatira demokratske pravice, da mu je bilo preprečeno sprejeti ponudbe inozemskih univerz. Sodišče v Zagrebu je Tujdmana obsodilo na 3 leta zopora in 5 let izgube državljanjskih pravic. Ker pa se je Tujdman pritožil na višjestopenjsko sodišče, bo ostal do nadaljnjega na pogojni svobodi, ne bo pa smel dajati nobenih izjav ali držati konferenc in intervjujev.

»Slovenski dom« v Parizu, 3 Impasse Hoche, 92320 Chatillon, tel 1/2536443. V pritličju so sejna soba, upravni prostori, garaže. V prvem nadstropju kuhinja, sprejemnica. V drugem in tretjem nadstropju so spalnice. Zadaž na dvorišču je dvorana

Iz te žive potrebe po večji hiši z dvorano je zrastle zamisel, da si je treba tak center poiskati. Slovenci, ki se zbirajo v Parizu v svojem društvu, so oba slovenska duhovnika g. Naceta Cretnika in g. Jožeta Flisa z vsemi močmi podprli. Na pomoč so jim priskočili še drugi rojaki v Franciji in izven Francije, zlasti v ZDA. Tudi ustanova Eglise en detresse (Cerkev v stiski) jim je priskočila na pomoč.

Tako so z združenimi močmi kupili starejšo hišo z dvoriščem in jo preuredili v stanovanjsko hišo, na dvorišču pa zgradili dvorano. Zelo ugodno je tudi to, da je tik novega doma župnijska cerkev sv. Terezije, ki se je lahko poslužuje za večje cerkvene slovesnosti. Morda poreče kdo, da je novi Slovenski dom izven centra. To je res. Toda kdor pozna pariške razmere, bo moral priznati, da ta oddaljenost ni velikega pomena, ker nudi toliko drugih ugodnosti. Razdalje v Parizu pa so za naše podeželske razmere tako in tako ogromne.

Tako je torej nastal novi Slovenski dom v Parizu. Z njim so Slovenci v francoski prestolnici dobili svoje središče, ki ni samo začasno, temveč stalno in ki ima tudi dvorano in več prostorov za prenočevanje kakih popotnikov, če jih pot zanese v Pariz.

MASA IN BLAGOSLOVITEV DOMA

Veliki dan odprtja in blagoslovitve novega doma je bil v nedeljo 22. februarja. Na razglednici s sliko doma, ki so jo pri proslavi delili skupaj s slovensko zastavo vsem udeležencem, je zapisano: »Slovenski dom v Parizu. Foyer slovene de Paris. V nedeljo 22. februarja 1981 ga je blagoslovil slovenski metropolit dr. Alojzij Suštar, ljubljanski nadškof.«

Za to priložnost so prišli slovenski rojaki ne samo iz Pariza, temveč iz cele Francije in iz sosednih držav. Najmočnejša skupina je bila iz Holandske, ki jo je pripeljal g. Vinko Zakelj. Poleg Slovencev so prišli tudi francoski prijatelji, tako da je bila cerkev sv. Terezije polna. Računam, da je bilo pri maši blizu tisoč ljudi.

Z nadškofom dr. Suštarem je somaševal še domači škof iz Nanterre, kajti ozemlje izven starega Pariza spada pod razne druge škofije s sedežem v pariških satelitskih mestih. Eno izmed teh je tudi Nanterre. Ob nadškofu na levi strani je bil g. Nace Cretnik, glavni pobudnik za novi Dom. Somaševalo pa je še 16 drugih duhovnikov; povečini so bili to slovenski dušni pastirji med izseljenci v zahodni Evropi.

Naj omenim vsaj nekatere: iz Švice je prišel p. Fidelis, iz Belgije msgr. Anton Ilc, iz Holandske Vinko Zakelj, iz Anglije Ludvik Rot, ki je doma iz Bovca, iz Nemčije je bil navzoč msgr. Ignacij Kunstelj. Zamejske Slovence v Italiji in njihov organizacije je zastopal dr. K. Humar.

Seveda so bili najbolj številni duhovniki iz Francije. Ne smem pozabiti msgr. Stanke Grimsa, ki je starosta vseh dušnih pa-

stirjev in kljub svojim 80 letom še vedno skrbi za slovenske ljudi v Alzaciji. Iz Metza, kjer sedaj živi, je prišel g. Silvo Česnik. Poleg škofa iz Nanterre so somaševali še nekateri drugi francoski duhovniki.

Med mašo je bilo ljudsko petje; pel je pa tudi mešani zbor iz Holandske in domači pariški mešani zbor. Berila so bila v slovenščini in v francoščini. Med mašo je spregovoril ljubljanski nadškof, ki je poudaril tri namene novega Doma: naj bi bil središče vernih Slovencev v Parizu, naj bi bil tudi dom vseh Slovencev, ki jih pot privede v Pariz, in naj bi bil dušnopastirsko središče v Parizu.

Pri obhajilu so številni navzoči verniki pristopili k mizi Gospodovi. Obhajala sta oba škofa. O slavu v cerkvi bi omenil še to, da sta pred mašo pozdravili nadškofa dve deklici, ena v slovenščini, druga v francoščini. Tudi nadškof je razen v slovenščini povedal nekaj misli tudi v francoščini. Narodne noše so popestrile pogled na polno cerkev.

SLOVESNA AKADEMIJA

Po maši je bil blagoslov Doma in dvorane. Vsi so se iz cerkve podali v dvorano in jo napolnili. Po blagoslovitvi je takoj bila akademija. Odprli so jo pariški otroci, ki obiskujejo tečaj slovenščine in verouka v novem Domu. Pripravil jih je Vojko, študent umetnosti na pariški akademiji. Slišali smo potem še razne recitacije in petje domačega pariškega zbora.

Svoje mesto je dobil govor predsednika slovenskega društva in pa govor g. Cretnika, ki je v francoščini in slovenščini orisal trnovo pot, da se je drzna zamisel o lastnem slovenskem domu v Parizu uresničila. Zaključil je z mislijo, da tudi Cerkev v Sloveniji ne sme in ne more mimo slovenskih vernikov izven matičnih meja in dušnih pastirjev, ki se zanje zavzemajo.

Sledilo je poročilo blagajnika, ki je povedal, da so stroški za Dom znašali do sedaj okrog 1.400.000 frankov, kar bi bilo v lirah skoro 300 milijonov. Denar, kot smo že povedali, so v glavnem zbrali francoski Slovenci sami, pomagali pa so jim tudi drugi. Pri nas v Italiji smo zbrali 9.500 frankov, to je približno 2 milijona lir. Seveda niso še vsi dolgovi poplačani, je omenil blagajnik.

Ob koncu so bili še pozdravi, med temi je spregovoril domači škof iz Nanterre in v imenu Slovencev v Italiji dr. K. Humar. Med celotno akademijo sta posamezne točke napovedovala dr. Branko Zorn, po rodu iz Prvačine, in njegova žena dr. Verena Koršič iz Gorice, Branko v francoščini, Verena pa v slovenščini.

Veseli ljudi si je potem našlo zadoščenja pri skupnem mrzlem kosilu, pri katerem je bil navzoč tudi g. nadškof Suštar. Še bolj pa pozneje, ko je bila ljudska zabava ob zvokih slovenskega pariškega ansambla, ki je s slovenskimi valčki in polkami zabaval ljudi do večera in še preko.

NAVZOČA TUDI GORIŠKA POKRAJINA

Naj ob zaključku tega poročila povem še, da je bila pri odprtju Doma navzoča tudi goriška pokrajinska odbornica za kulturo Marija Ferletič. Prišla je v Pariz predvsem zato, da je prejšnji večer, v soboto zastopala goriško pokrajinsko upravo na srečanju Furlanov v »Teater Jean Vilar« v pariškem predmestju Suresnes, v nedeljo pa je prišla k odprtju Slovenskega doma. V imenu goriške pokrajine je poklonila Domu spominski dar, dočim je Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice poklonila sliko Andreja Košiča z briškim motivom.

Ko je sv. Terezija Deteta Jezusa imela preobleko, je čez noč snežilo. Tudi v nedeljo 22. februarja je ponoči sneg pobelil Pariz. Naj bi ta francoska svetnica na poseben način stala ob strani Slovenskemu domu v Parizu, da bi mogel uspešno opravljati naloge, ki jih je nakazal ljubljanski nadškof v svojem govoru v cerkvi.

Ob škofovih vizitacijah v slovenskih župnijah

Ob sklepu pastirskega obiska v Mavhinjah

Prejšnji teden je goriški nadškof Peter Cocolin bil na pastirskem obisku v mavhinski župniji. V ponedeljek 16. februarja je najprej obiskal slovenske osnovne šole in dva vrtca, kjer so ga otroci sprejeli s pesmijo in recitacijami. Obiskal je tudi italijansko osnovno šolo v Sesljanu.

V torek se je v župnišču srečal z birmanci in njihovimi starši, zvečer pa v cerkvi z verniki. Po nadškofovi vodni besedi je spregovoril dr. Oskar Simčič in povabil vse k pogovoru. Verniki so se lepo odzvali in prišlo je celo do vroče debate, ko je bil govor o odnosih med slovenskimi in italijanskimi verniki.

V sredo se je nadškof najprej srečal s skavti, nato pa je obiskal bolnike in nekatere starejše ljudi, zvečer pa je bilo zborovanje za slovenske vernike v slovenski osnovni šoli v Sesljanu. Gospod nadškof je pri tem zborovanju najprej omenil težki položaj v Sesljanu, kjer ni ustreznega prostora za zbiranje otrok in mladine, nato pa javno povedal, da se je prostor našel in da bo v bližnji bodočnosti tudi dušnopastirsko središče za Slovence in Italijane. Prav zato je bilo pozitivno srečanje z odborom, ki pripravlja župnijski svet.

Pri zborovanju, ki je bilo v četrtek 19. februarja je nadškof poudaril nujnost in potrebo po ustanovitvi dveh ločenih župnijskih svetov za Slovence in Italijane. Njuna naloga bo, da se bosta tudi občasno sestajala in razpravljala o skupnih zadevah. Ta nadškofova odločitev ima pomen za vse mešane župnije v goriški nadškofiji.

Nadškof se je tudi sestajal z italijanskimi verniki, čeprav je bil njihov odziv precej skromen.

Nedelja pa je bila za g. nadškofa naporen dan. Zjutraj ob 9. uri je pridigal pri slovenski maši v cerkvi sv. Jožefa v Sesljanu, nato pa pri italijanski maši na pokopališču, prav tako v Sesljanu.

Posebno doživetje je bilo v župnijski cerkvi v Mavhinjah. Tu je nadškof maševal in posvetil nov daritveni oltar, v katerega je vdal relikvije oglejskih mučencev. Ves obred je nadškof opravil v slovenščini.

Ze pred sv. mašo je nadškofa pred oltarjem pozdravil član cerkvenega občestva in se mu zahvalil za pastirski obisk, še posebej za posvetitev novega marmornatega oltarja. Poudaril je, da so verniki s svojimi prispevki in župnijskim prizadevanjem obnovili ves oltarni prostor.

Gospod nadškof je v pridigi najprej omenil svojo skrb za župnijsko občestvo v Sesljanu tako slovenske kot italijanske narodnosti ter poudaril potrebo, da se premostijo težave za aktivno versko sožitje. Dejal je: »Življenjsko verovati v Kristusa pomeni postati z njim eno samo

telo, ena sama družina, ne da bi se s tem morali posamezniki in različne skupine odločati lastni istovetnosti, lastni kulturi, lastnemu jeziku.«

Nadškof je poudaril tudi ustanovitev novega pastoralnega središča za Slovence in Italijane v Sesljanu ter ustanovitev dveh župnijskih in upravnih pastoralnih svetov. Priporočil je občasna skupna srečanja ne samo za razpravljanje, temveč tudi za molitev in ne obhajanja nekaterih večjih praznikov. Zadnje priporočilo je veljalo za podpiranje »Katoliškega glasa« in lista »Voce Isontina«.

Na koncu sv. maše je vsa cerkev zapela »Hvala večnemu Bogu«. Nadškof je še odhittel v Sesljan, kjer je za italijanske vernike maševal v cerkvi sv. Jožefa.

V nedeljo popoldne je nadškof zaključil svoj obisk z blagoslovom grobov na pokopališču v Mavhinjah in Sesljanu. Tu je prišlo tudi do skupnih molitev z italijanskimi verniki.

Obisk nadškofa v naši župniji je podčrtal veljavnost dveh župnijskih svetov na jezikovno mešanih področjih in potrebo po ustanovitvi dušnopastirskega središča v Sesljanu. Poleg tega velja omeniti tudi nadškofovo ljubeznivost in prisrčnost, ko se srečuje z verniki. Nadškofov obisk je zapustil pri vseh najboljši vtis in željo, da bi se njegove spodbudne besede uresničile.

JM

Kamenčki

Vprašujemo

Predsednik RK SZDL Slovenije Mitja Ribičič je delegacijo zamejske Slovenske skupnosti seznanil z gledanjem družbeno-političnih dejavnikov matične Slovenije na osnovna vprašanja kulturnega, gospodarskega in splošno političnega razvoja ter na odnose do svojih narodnih skupnosti v zamejstvu. V tem pogledu sta obe delegaciji soglašali, da splošni ugled in vsestranski napredek matice pozitivno vpliva na narodno zavednost manjšin za mejo in obratno, zavestna volja in odločenost manjšine, ki se hoče ne samo ohraniti, ampak tudi razvijati kot polnopraven subjekt, spodbuja in opravičuje zanimanje in pomoč matice.

Ob tem poročilu vprašujemo: Za katere Slovence se zanima matica? Katere rojake podpira matica in s kakšnimi nameni? Znano je namreč, da neki znani in priznani slovenski tržaški pisatelj še vedno ne sme v Jugoslavijo, četudi se je za sedanjega Jugoslavo boril in prišel komaj živ iz Dachaua. Ni dopustno, da bi 30 let po odklonu stalinizma v Jugoslaviji vladale v zamejstvu še vedno ždanovske metode, ki se iz Trsta raztezajo na cel zahodni svet, kjerkoli Slovenci živijo. (r+r)

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Postni čas je pred nami!

V sredo 4. marca bo pepelnica, prvi dan postnega časa, to je štiridesetdnevne priprave na velikonočni praznik vstajenja. Pepelnica je za katolice dan posta in zdržka mesnih jedi. Razigranost in objestnost postnega časa se morata umakniti resni spokornosti. Krščanski duh usmerja vernike spet v premišljevanje skrivnosti odrešenja in v pripravo na ponovno veselje velike noči.

Cerkev nas na pepelnico uvede v postni čas s posebnim obredom pepeljenja, ki se izvrši ob začetku maše. Pepel, sežgan iz blagoslovljenih vejic lanske cvetne nedelje, že po svoji naravi spominja na minljivost in smrt. Tudi duhovnik, ki posuje pepel vsakemu verniku na glavo, nas na to opozori, ko pravi: »Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš.«

Toda z obredom pepeljenja ni toliko poudarjena človeška minljivost, marveč nas Cerkev predvsem kliče k pokori, duhovnemu vstajenju in k rasti v veri, ki deluje po ljubezni. To je izraženo v mašni molitvi, kjer molimo: »Vsem, ki se bodo udeležili pepeljenja, podeli milost svojega blagoslova, da bomo po tem postnem času vredni z očiščenimi srci obhajati velikonočne skrivnosti.«

Postni čas nas poziva, da resno primemo za delo. Kaj naj pomeni ta poziv? Kje naj poprimemo za delo? Povsod tam, kjer moramo kot kristjani živeti in se izkazati, se pravi na vseh področjih. Vedno in povsod si moramo prizadevati, da spolnjemo božjo voljo. Če je že ne moremo povsem izpolniti, se moramo vsaj resno truditi.

Posebej tri področja, na katerih naj bi v postnem času poprijeli za delo, so važna. Prvo je naše razmerje do Boga. Postni čas nas z vso resnostjo opozarja, naj Boga ne odpravimo na zadnje mesto in ga ne zanemarjamo. Prijeti za delo pred Bogom pa pomeni, da najdemo čas za molitve, za poglobljanje verske izobrazbe, prejetje zakramentov, za mašo in sodelovanje v Cerkvi.

Na drugem mestu je naše razmerje do bližnjega. Prijeti za delo v dejavni ljubezni do bližnjega — se pravi v gmotni in duhovni pomoči, delitvi tega, kar imam, s tistim, ki nima, pa naj bo le-ta blizu ali daleč — to je tako resna stvar, da v verskem življenju lahko vse drugo ostane brez vrednosti, če ni te dejavne ljubezni do bližnjega.

Delovni prostor v postnem času pa ni neko posebej izbrano vnaprej določeno področje, temveč čisto vsakdanji življenjski prostor doma v zakonu in družini, v družini, na delovnem mestu, v soseski, v prostem času in na dopustu. Biti pošten, zanesljiv in dober, to so tri oblike, v katerih lahko pokažemo, kako smo zares prišli za delo. Prav tu se bo tudi videlo, ali je res, da ne želimo le govoriti: Gospod, Gospod!, temveč hočemo prizadevno spolnjevati voljo nebeskega Očeta.

V Sloveniji so za letošnji postni čas izdelali nekako delovno geslo, ki se glasi: Vera deluje po ljubezni; po dejavni ljubezni, ki je v službi človeštva in ljudi nasploh. - I. Š.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Ob glasovanju o finančnem zakonu je bila Forlanijeva vlada v parlamentu kar v šestih glasovanjih poražena. Do tega je prišlo, ker je bila v poslanski zbornici odsotna četrtina poslancev DC in PRI, od PSI in PSDI pa sta manjkali kar dve tretjini, obenem pa so se v vrstah večine znova pojavili »prosti strelci«, ki naj bi jih bilo od 10 do 15. Vse to je povzročilo zadrego v vodstvih večinskih strank, ki so se naglo zbrala in potrdila solidarnost Forlanijevi vladi. Ostal pa je občutek, da je vlada na šibkih nogah, ko ni zmožna uveljaviti discipline v vrstah strank, ki jo podpirajo.

■ Pripadniki politično-vojaškega krila baskovske separatistične organizacije ETA so ugrabili v mestih Bilbao in Pamplona konzule Avstrije, Uruguaja in Salvadorja. Poskusili so ubravitve tudi portugalskega in zahodnonemškega konzula, kar pa jim ni uspelo. V svojem sporočilu zahtevajo ugrabitelji od madridske vlade, naj izpusti okrog 300 baskovskih političnih jetnikov, odstop španskega notranjega ministra, referendum o priključitvi Navarre baskovskim deželam in o jedrski centrali Lemo-niz, uvedbo razpore in odpravo protiterorističnega zakona. ETA je tudi proti vstopu Španije v Nato. Vse kaže, da stojijo tudi za ETO sile, ki imajo svojo oporo v Sovjetski zvezi.

■ V Madridu je odstopil glavni direktor španske policije Manuel Blanco potem ko je prišlo v javnost, da je na posledicah mučenja v zaporu umrl eden vodilnih borcev baskovske teroristične organizacije ETA José Arregui. Njegova smrt je v celotni Španiji, zlasti pa še v Baskiji, sprožila vrsto protestnih shodov, stavk in obsodb s strani opozicijskih strank.

■ Poljska vlada je pristala na zahtevo študentov, da se organizirajo v samostojnem združenju. To je bila glavna zahteva univerzitetnih slušateljev, ki so pred štiri tedni zasedli politično fakulteto in medicinsko akademijo v Lodžu. Študenti pa so postavili še druge zahteve, ki jih pa vlada ni sprejela kot osvoboditev vseh zaprtih oporečnikov, ukinitve cenzure in odpravo raznih ovir pri izdajanju potnih listov.

■ Severnoameriški predsednik Reagan je predstavil kongresu program svoje vlade za obnovo ameriškega gospodarstva. Reaganova vlada je sklenila zlasti okrepiti proizvodnjo, zato namerava zmanjšati državni proračun in davčne dajatve. Pomoč državam v razvoju in raznim mednarodnim ustanovam naj se zmanjša za četrtino, le izdatki za vojsko naj bi se povečali za nadaljnjih pet odstotkov.

■ Reaganova vlada je uradno sporočila, da bo v celoti uresničila alžirski sporazum med ZDA in Iranom, ki je omogočil izpustitev talcev. Tóda pri tem vlada pripominja, da se je znašla »pred izvršenim dejstvom«. Sama takega sporazuma ne bi nikdar podpisala. V bodoče je trdno odločena takoj se postaviti po robu vsakemu terorističnemu dejanju.

■ Protikomunistična usmeritev Reaganove vlade je prišla do izraza tudi v odnosih do Pinochetovega vojaškega režima v Čilu. Ta bo spet lahko deležen ameriških posojil, obenem pa so ZDA povabile čilsko mornarico, naj se udeleži vojaških vaj, pri katerih bodo razen Sev. Amerike sodelovale še nekatere druge latinskoameriške države.

■ V Sao Paulu v Braziliji je policija dve uri zasliševala lanskega Nobelovega nagrajenca za mir Argentinca Adolfa Perea Esquivela. Ta je obsodil nečloveško postopanje vlade s pripadniki opozicijskih strank, ki so zaprti v braziljskih ječah. Kratkotrajna aretacija naj bi bila za Esquivela opozorilo, naj se ne vmešava v brazilsko notranje zadeve.

50 let največjega katoliškega tednika na svetu

Italijanska revija »Famiglia cristiana«, ki je po nakladi — tiskajo okoli 2 milijona izvodov — največji katoliški tednik na svetu, obhaja 50-letnico svojega izhajanja. Prva številka je prišla med bralce za božič leta 1931 v zelo skromni opremi in v nakladi 12.000 izvodov. Zdaj ima revija, ki jo izdaja Družba sv. Pavla, katero je ustanovil don Giacomo Alberione z namenom, da bi širila evangelij z modernimi sredstvi, svojo lastno tiskarno v mestu Alba. Opremljena je z najsoodnejšimi stroji, povezana je z osrednjim uredništvom v Milanu in v Rimu. Tiskarna vsak mesec porabi okoli 30.000 stotov papirja in 1.250 stotov tiskarskih barv. Poleg tednika Famiglia cristiana tiskajo še družinski tednik s televizijskim sporedom, tednik za otroke, mesečnik »Jesus« in še pet drugih mesečnikov z manjšo naklado.

Sv. oče na Filipinih

Šest dni je papež Janez Pavel II. preživel v tej tihomorski državi, ki je po veri v veliki večini katoliška, a polna socialnih nasprotij in zato izpostavljena raznim tokovom, ki gredo od tipično desničarsko-konservativnih do skrajno levičarskih.

V prestolnici Manili se je srečal s predsednikom Marcosom. Opozoril ga je, da država in proizvodnja ne smeta uničevati človeka ter tako povzročiti novo bedo. Toda sedanje družbene strukture je treba premostiti brez sovraštva, razrednega boja in bratomornih spopadov. Duhovščino je pa opozoril, naj služi Cerkvi, politiko in družbena vprašanja pa prepusti laikom.

V sredo 18. februarja se je sestel s predstavniki kitajske skupnosti. Njim je dejal, da ni nasprotja in nezdržljivosti med biti Kitajec in biti kristjan. Kitajski katoliki so šli skozi preizkušnje, ki so nam še neznanne, upa pa, da se bo kaj kmalu sestel z njimi.

Tudi muslimanov, ki živijo na otoku Mindanao ter vodijo že dolgo vrsto let gverilo zoper centralno oblast v Manili, ni hotel prezreti. V kraju Davao je sprejel njihove zastopnike ter jih pozval, naj iščejo medsebojni dialog. Ta pa predpostavlja zaupanje, ki ga pa ni brez pravičnosti in usmiljenja.

Ob zaključku svojega bivanja na Filipinih je spregovoril po radiu »Veritas«, ki so ga poklonili nemški katoliki filipinski Cerkvi ob obisku papeža Pavla VI. Dejal je, da želi Kristusova Cerkev stopiti v stik in dialog z vsemi azijskimi verami in kulturami. Cerkev sprejema prvine resnice in dobrote kot so v islamu, hinduizmu, šintoizmu in budizmu. Tudi nima Cerkev zemeljskih, političnih ali gospodarskih teženj. Zeli vse obogatiti v Kristusku.

S Filipinov je na poti proti Japonski sv. oče odletel na otok Guam sredi Tihoga oceana. Ta otok je skoro v celoti katoliški, upravljajo ga pa ZDA. Na otoku je tudi večja severnoameriška vojaška posadka. Sv. oče je smatral tu za potrebno, da v govoru v stolnici v mestu Agani opozori na nevarnosti, ki jih prinaša s seboj potrošniška družba.

Oktet „Primož Trubar“ v Milanu

Slovenci se zelo radi zbiramo na razna srečanja, še zlasti če je pri teh prisotna tudi dobra kapljica. Prav tako se Slovenci v Milanu in okolici enkrat mesečno zbirajo k slovenski maši in h klepetu po njej.

Tudi 15. februarja so se sešli v cerkvi sv. Tomaža v Milanu in bili presenečeni, ko so videli osem mladih fantov-pevcev. V gosteh so namreč imeli oktet »Primož Trubar« iz Gorice. Ze zjutraj so pevci prišli skupaj z dr. Oskarjem Simčičem v Milan, kjer so si ogledali nekaj mestnih zanimivosti, med katerimi seveda veličastno stolnico.

Ob 16. uri pa so se zbrali v cerkvi, kjer so peli med mašo. Sledil je koncert, pri katerem so izvajali Vrabčev »Zdravljico« ter se tako poklonili Prešernu, latinsko »Beati mortui« F. M. Bartholdija in pet slovenskih narodnih. Pred nastopom samim je član okteta predstavil zbor ter med drugim rekel: »Zapeli bomo le sedem pesmi, ki bodo morda slabo izvajane, toda s srcem.«

Burni aplavzi, ki so sledili vsaki pesmi, so pričali o zadovoljstvu poslušalcev in odobravanju izbire pesmi. Neka gospa je

Bralci pišejo

Kaj me moti pri radiu Trst A

Ponovno se oglašam v zadevi radijskih poročil, o čemer sem že nekoč pisal. Takrat sem napisal, da mi niso všeč poročila, ki niso objektivna, ki novice poantirajo, v katerih so določeni poudarki na dejstvih, ki so všeč piscu — v tem primeru se mi zdi, da je vedno isti in v glavnem v juranjih urah. Marsikdaj imam celo občutek, da poročila s kake občinske seje napiše že kar na seji, saj so poudarki točno na skupini, kateri sam pripada.

Taka so na primer bila poročila v soboto 21. februarja ob 8. uri, ko so poročali o integralni prosti coni in o prepovedi slovenščine na trgu Unità. Informacija je seveda bila obilna, a spretno rdeče obarvana. Primerjal sem poročilo v »Primorskem dnevniku« in sem ugotovil, da je radijski časnikar v določeni meri celo prekosil svoje kolege pri časopisu, ki je vendar glasilo neke določene skupine.

Drugo, kar me moti, in o čemer že dolgo odlašam, da bi pisal, je pregled slovenskega tiska v Italiji ob nedeljah zjutraj. Izbor

Spodletel državni udar v Španiji

V ponedeljek 23. februarja so v poznih popoldanskih urah vdrli v španski parlament, kjer se je pravkar razpravljalo o zaupnici Calvu Sotelu, pripadniki »Guardie civile (orožništva)« pod vodstvom podpolkovnika Antonia Tejera ter ga zasedli. Namen Tejera je bil sprožiti državni udar in vzpodbuditi vojsko, da prevzame oblast. Toda njegov poskus je ostal osamljen. Od vseh vojaških poveljnikov ga je podprl le general Del Bosch v Valenciji vsi drugi pa so kralju Juanu Carlosu zagotovili svojo zvestobo. Tako Tejeru ni preostalo drugega kot da se je naslednji dan vdal.

Seveda pa bo imel ta spodleteli državni udar svoj odjek tako v Španiji kot tudi izven nje. Opozoril je na težave, s katerimi se mora spoprijemati mlada španska demokracija. Ponavljajoči se umori članov varnostnih sil, baskovski terorizem, uveljavljanje avtonomnih dežel, gospodarske težave, — vse to hromi učinkovitost centralne vlade in služi kot opravičilo tistim, ki zagovarjajo politiko močne roke kot so bili navajeni pod Francmom.

Atentat na radijsko postajo »Svobodna Evropa«

Tisti, ki jim je trn v peti radijska postaja »Svobodna Evropa« v Münchnu na Bavarskem, so uprizorili napad na poslopije, kjer je sedež oddaja. Z 20 kg plastičnega eksploziva so povzročili precejšnjo škodo na stavbi. Eksplozija je ranila tudi osem oseb.

Radio »Svobodna Evropa« je bil ustanovljen leta 1950 z namenom, da objektivno obvešča prebivalstvo v Sovjetski zvezi in ostalih od nje odvisnih državah o dogodkih po svetu. Oddaje se danes vršijo v 20 jezikih. Sprva je radio zavisel od ameriške »Cia«, od leta 1970 pa zanj odgovarja ameriški kongres. Radio ima 300 uslužbencev. Večina od njih so pribežali iz komunističnih dežel. Zato ni težko ugotoviti, kdo so tisti, ki so atentat organizirali.

Po koncertu rekla: »Te pesmi so mi zelo všeč, saj sem jih kot otrok neprestano prepevala.« Oktet sam je koncert skrbno pripravil in pesmi dobro izvedel. Poleg tega je bil to njegov prvi samostojni koncert v poldrugem letu delovanja. Vso čast in pohvalo seveda zasluži marljivi pevodja Hilarij Lavrenčič.

Po slovenski navadi je bil po nastopu oktet povabljen na zakusko. Skupaj so tam zapeli več slovenskih narodnih in se zavrteli ob zvokih harmonike in kitare. Goriški pevci so ob tej priložnosti spoznali milanske Slovence, ki so jim naročili pozdrave za vse znanee; ker pa vseh pevci ne poznajo, jih pozdravljajo potom našega lista.

Ze večer je bil, ko so se začeli razhajati; vendar slovo ni bilo tako hudo, saj so si obljubili, da se bodo še kdaj srečali.

Da je do tega družabnega večera prišlo, se mora oktet zahvaliti zlasti pobudniku in materialnemu podporniku tega koncerta dr. Oskarju Simčiču. Če bi vas, g. profesor ne bilo, bi do tega vselega srečanja gotovo ne prišlo! - k. b.

je seveda po okusu časnikarja, ki ga dela. Tako smo pred nekaj tedni slišali celo povzetek polemike iz neke številke »Dela«, glasila PCI v Italiji. A naj bo!

Kar me pa stalno moti, je to, da se v tem pregledu, ki naj bi bil pregled SLOVENSKEGA TISKA V ITALIJI, popolnoma prezira določen tisk. Pustimo ob strani revije in podobno. Toda če že pregledujemo glasilo PCI Delo, zakaj ne bi z isto pravico zahtevali tudi pregled glasil Slovenske skupnosti v Trstu in Gorici (Naša pot in Skupnost)? Oba lista izhajata redno. Tudi Doma nisem opazil, da bi ga kdaj citirali. Je to naključno?

(Podpis)

■ Predstavnik severnoameriške vlade Caspar Eagleburger je obiskal zahodnevropске prestolnice, da bi vlade tamkajšnjih držav prepričal, naj ne podpirajo opozicijskih sil in zlasti ne gverilskih skupin, ki se borijo zoper vojaško vlado v srednjeameriški državi El Salvador. Za ameriško vlado je namreč postalo jasno, da podpira salvadorsko gverilo Sovjetska zveza, ki se pri tem poslužuje Kube in Nikaragve. To stališče Reaganove vlade pa ne najde odobravanja zlasti v socialdemokratskih krogih zahodne Evrope.

»Gorenjski slavček« v Katoliškem domu v Gorici

V nedeljo 22. februarja so v Katoliškem domu v Gorici nastopili znani operni solisti iz Ljubljane. Predstavili so odlomke iz opere Gorenjski slavček skladatelja Antona Foersterja. Za goriške Slovence je bilo to svojevrsno in nadvse prijetno doživetje. Prireditev, ki je privabila izredno veliko občinstva, je organiziralo Slovensko katoliško prosvetno društvo »Mirko Filej«. Predsednik Viktor Prašnik je v pozdravnem nagovoru dejal, da si društvo malokdaj privoščiti tak umetniški priboljšek, kakršen je nastop ljubljanskih solistov.

Gorenjski slavček se je zares izkazal kot prava poslastica. Nastopili so Vilma Bukovec v glavni vlogi Minke - »gorenjskega slavčka«, Vanda Gerlovič, Sonja Hočvar, Rajko Koritnik, Marcel Ostaševski, Drago Čuden, Tone Kozlečar in Stane Koritnik. Vlogo orkestra je pri klavirju spretno odigrala Zdenka Lukec-Čudnova. Njena spremljava je z veliko gotovostjo vodila dogajanje na odru in se lepo ujemala s petjem solistov. Komentator Marjan Sušnik je na začetku prikazal skladateljeva življenje in delo, opisal genezo Gorenjskega slavčka, predstavil pevce in njihove vloge ter podal vsebino.

Iz celotne opere v treh dejanjih so izvaljali predstavili odlomke, ki so se zelo posrečeno zllili v zaokroženo celoto. Ob preprosto nakazani sceni so posamezni so-

listi svoj pevski nastop združili s sproščeno igro, tako da je imel človek vtis, kot da v resnici sledi skrajšani operi, saj je lahko poslušal in gledal. Prizore in dejanja so še posebej popestrili kostumi. Pristno domače vzdušje so npr. ob prepletanju narodnih motivov ustvarjale slovenske narodne noše, v nasprotju s svetovljansko živahnostjo francoske pevke dvojice. Bogata melodioznost Foersterjeve opere je prišla do polnega izraza, saj so vsi nastopajoči pevci, od »gorenjskega slavčka« do mogočnega vaškega župana, svoje vloge odpele oz. odigrali brezhibno.

Slikoviti prizori so samo podčrtavali muzikalno vlogo izvajalcev. Pevci so se odlično izkazali tako v solistični zasedbi kot v skupnem petju. Tudi tu občinstva ni motilo, da namesto zboru, ki nastopa v operi, poslušala oktet solistov. Poslušalci so z veliko pozornostjo sledili celotnemu izvajanju opernih pevcev, tudi zaradi njihovega jasnega in zato razumljivega podajanja besedila. Predstavo je prijetno sklenil venček narodnih pesmi v zborovski zasedbi.

Goričani smo slavnim ljubljanskim pevcem hvaležni za umetniški užitek, ki nam ga je preteklo nedeljo nudil njihov izbor iz Gorenjskega slavčka, pristno narodne in gotovo najbolj priljubljene slovenske opere.

I. b.

„Koroška poje“ v spomin dr. Franceta Cigana

Pok. dr. France Cigan

vala, da sta skupno kovala načrte, skupno izmenjavala gostovanja med Koroško in Goriško. Skoda, da je prof. Filej tako zgodaj umrl (leta 1962) in ni mogel z dr. Ciganom izpeljati še nadaljnjih načrtov. Skoda tudi, da je dr. Cigan prav tako prezgodaj umrl (1971) in ni mogel še bolj poglobiti sodelovanja z Goričani.

V Domu glasbe v Celovcu bodo v nedeljo 1. marca nastopili naslednji zbori: Jakob Petelin-Gallus iz Celovca, mešani zbor Danica iz Sentvidu v Podjunu, mešani mladinski zbor zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu, moški oktet dunajskega krožka, dekliški zbor iz Sel. Kot gosta pa bosta pela moški zbor Mirko Filej iz Gorice in akademski pevski zbor Tone Tomšič iz Ljubljane.

Našim Filejcem želimo srečno pot in obilo uspeha. Naj bo njihov nastop v Celovcu nov dokaz žive povezanosti dveh slovenskih narodnih skupnosti v zamejstvu, koroške in primorske, ter naš poklon spominu prof. dr. Franceta Cigana.

Združenje bolniških prostovoljcev A.V.O.

»Poskrbi zanj, in kar boš več potrošil ti jaz nazaj grede povrnem.«

Združenje je nepolitična organizacija s človečanskimi cilji.

Skrbi za prostovoljno neplačano in nestrokovno službo v korist bolnikov v bolnišnicah, prinašajoč v javne ustanove novega zagona, polnega človekoljubnosti.

Vabi osebe vsake starosti, da žrtvujejo nekaj svojega prostega časa za bolnike, posebno še za tiste brez družinskega oskrbovanja.

Poziva vse, ki bi radi pristopili k združenju, da se udeležijo kratkega usposabljalnega tečaja, ki naj bi omogočil odgovorno in kvalificirano službovanje.

Informacije pri tajništvu združenja, Trst, corso Italia 37, tel. 68579 vsak ponedeljek, sredo in petek od 18.30 do 19.30.

■ V Rimu so neznanici, ki naj bi pripadali »antifašističnim skupinam«, izvedli atentat na poslopje, v katerem živi bivši vodja italijanske obveščevalne službe SID in sedanji misovski poslanec Micheli. Bomba je raznesla vhodna vrata in razbila šipe na oknih.

V Marijinem domu v ulici Risorta 3 v Trstu bo v nedeljo 1. marca ob 17. uri

pustna prireditev

Spored

- Igra enodejanka Jana Vilkovskega. Pripravila in uglašila Dina Slama. Igra mladina od Sv. Jakoba.
- Spevoigra »Kovačev študent«. Igrajo in pojejo člani cerkvenega zbora od Novega sv. Antona.
- Med odmori srečolov.

tržaške novice

Napad na slovenskega predstavnika v pokrajinskem svetu

Prek »Primorskega dnevnika« si je Ezio Martone, načelnik komunistične svetovalske skupine v tržaškem pokrajinskem svetu ter član vodstva PCI v Trstu, privoščil izredno neokusen in žolčen napad na Slovensko skupnost in njenega predstavnika v pokrajinskem odboru dr. Zorka Hareja. V številki z dne 18. februarja je namreč o našem predstavniku na pokrajini dobesedno napisal: »S tem v zvezi pa bi dal z obžalovanjem še zadnjo opazko: mislim, da ni nikakega, ne upravnega ne političnega akta, ki bi lahko dokazal, da ima SSK svojega predstavnika v pokrajinskem odboru.«

Tak nesramen napad na slovenskega odbornika s strani italijanskega komunističnega zahteva jasen odgovor! Naš pokrajinski odbornik dr. Harej, kateremu gre vsa naša solidarnost, je v tržaškem pokrajinskem odboru šele štiri mesece. V teh pičlih štirih mesecih je napravil ogromno dela. Odgovarjal je v svetu na interpelacije in vprašanja (v zgodovini bo ostal njegov odgovor v zvezi z našimi bazoviškimi junaki), imel nešteto sestankov z našimi ljudmi in ustanovami, od Kmečke zveze do posameznikov. V tržaškem pokrajinskem odboru je edini Slovenec in zato samo po sebi umevno zagovarja vse naše pravice. V štirih mesecih je napravil toliko, da mu je prejšnja tkim. »napredna« uprava lahko samo hvaležna. Toliko glede Harejevega dela v pokrajinskem odboru.

Toda, tovariši komunisti, kaj vas je prišlo, da ste se lotili takih nizkotnih napadov? Pa prav vi! Dobro vam je namreč znano, da se je vaš miljski župan Bordon dogovoril s tržaškim županom Cecovinijem glede prepovedi slovenskega govornika na trgu Unità v Trstu. Je res ali ne, da je bil določen župan iz Nabrežine Škerk za govor v slovenščini, in da sta se sestala, oz. domenila Cecovini in Bordon, da slovenske besede na trgu Unità ne bo? V Trstu o tem že vsi vedo!

Pa nadalje: je res ali ne, da partije ni bilo zraven, ko so naši ljudje branili svojo slovensko zemljo na Kolonkovcu. Bodite torej v prihodnje bolj oprezní, drugače bomo tržaški Slovenci še marsikaj potegnili na dan, od Kominforma do danes!

Tržačan

Ob volitvah na univerzi Pismo slovenskega študenta

Pišem na »Katoliški glas«, ker drugam ne morem. »Primorski dnevnik« bi namreč tega mojega pisma nikoli ne objavil, o tem sem prepričan. Tudi zaradi tega ne, ker se ne maram podpisati s polnim imenom. Zakaj, bom potem razložil. Če vaš list želi moje pismo objaviti, dobro! Drugače naj ga vrže v koš. Toliko stvari roma v koš, pa naj še moje skromno pismo.

Zakaj se ne podpisem s polnim imenom? Iz enostavnega razloga: na univerzi ni varno iti »proti vetru«. Na tržaški univerzi je bilo v teh letih že mnogo znakov in dejanj nasilja z leve in desne (to je s komunistične in fašistične strani!), tako da se mi res ne da v neki ogenj, brez potrebe in nepoklican. Želim samo študirati in čimprej končati univerzo, da bom sebi in družini v zadovoljstvo, družbi v pomoč. Zato se načelno ne udeležujem tega klavnega »političnega« življenja, ki vlada na naši univerzi.

To je eno! Drugo pa je naslednje, kar sem hotel povedati: Pravkar končanih volitev na univerzi se nisem udeležil: bil sem torej eden od 95%, ki so volitev bojkotirali. In to sem storil kljub temu, da je bil nekje slovenski kandidat (Rado Race) in da je mladinska komisija pri SSK propagirala (morda se je prej posvetovala?), naj skupaj z grškimi študenti in drugimi podpremo glavnega kandidata Domenica Costa, ki je haje v glavnem vodstvu komunistične mladine Italije, ter Rada Raceta kot Slovenca, ki pa je tudi član, oz. somišljenik Zveze komunistov Italije. Komu na čast naj bi glasoval za dva komuniste, od katerih je bil potem izvoljen le italijanski komunist?

Osebnost sem prepričan v nujnost samostojnega nastopanja Slovencev v Italiji, ker mi — poleg drugega — v družini stalno dokazujejo, in to brez kake ihta, da je pot v italijanske stranke tako rekoč smrtonosna za Slovence v Italiji. Zato se sprašujem: kako so nekateri mladi pri SSK (ki bi jim moralo torej biti predvsem za samostojni nastop) mogli iti na limanice komunistom in SKGZ (kar je pravzaprav eno in isto!) in se odpovedati lastnemu kandidatu na tkim. »Demokratični

alternativi? Vsaj to: da bi volili svojega kandidata! Toda niti tega ne: izbirati bi moral, oz. dati preferenco Costi in, oz. ali Racetu, ki pa sta oba, kot sem rekel, komunisti. S takim glasom bi se tudi izrekel za vključevanje v italijanske stranke!

Prijateljem, oz. znancem okrog mladinske komisije SSK pa tole: če že ne moremo samostojno nastopiti na volitvah, ker je volivni mehanizem tak, da nam to onemogoča, potem bodimo raje doma, kot je ostalo doma 95% vseh študentov, ali pa svetujemo slovenskim kolegom vsaj to, da glasujejo po svoji vesti!

V take kombinacije, kot je bila pri teh volitvah, pa nikdar več, če hočete še imeti zaupanje v nas mlade (sem v drugem letniku na fakulteti). Od zgoraj dol nekaj ukazovati ali priporočati, čeprav vam je »Primorski dnevnik« dal na razpolago cele stolpce, je že stvar preteklosti. Hvala Bogu!

Za vse, ki se niso seznanili z rezultati na naših volitvah, pa naj dodam, da je katoliška lista prejela povsod večino glasov, razen na farmacevtski fakulteti, kjer je zmagala »Demokratična alternativa«; izvoljena na tej listi pa sta bila grška študent Alkiviadis Raptis ter Thomas Makrigrigoras. Slovencev pa nikjer, niti enega! Kaj iščemo slovenski študentje v takem zavezništvu, mi še ni jasno! Predlagam, da kandidiramo na atenski univerzi, kjer bomo, vsaj iz solidarnosti, izvoljeni! V Trstu ni govora. Tu za nas ni mesta, niti med »naprednimi« listami!

S. A.

Odmev na neko oddajo na radiu Trst A

V eni prejšnjih številki smo poročali o odgovoru deželnega odbornika Barnabe na vprašanje našega deželnega svetovalca Stoke v zvezi z neko »humoristično« oddajo, ki je globoko žalila verski in moralni čut slovenskih poslušalcev. Oddaja, ki je šla v ozračje lani za oljčno nedeljo, je namreč globoko prizadela naše ljudi, saj se je norčevala iz tega, kar je nam katoličanom najbolj sveto: Gospodovo vsajenje!

No, dolgo smo čakali na odgovor deželne odbora. Prišel je sicer z desetmesečno zamudo, toda prišel je. V njem se deželni odbornik zgraža nad takimi oddajami in obsoja protikrščansko vsebino. Z naše strani bi želeli poudariti odmev, ki ga je ta odgovor imel v italijanskem svetu, saj so o njem precej obširno poročali Il Messaggero Veneto, Il Piccolo ter

Meridiano (slednji je posvetil oddaji in odbornikovemu odgovoru celo stran!).

Značilno pa je, da ni »Primorski dnevnik«, ki je sicer sila »občutljiv« za razna družbena vprašanja, od feministk do verskih oporečnikov, še papeža si privoščiti, če je potrebno (v mislih imam pripombe tega dnevnika ob papeževem obisku na Daljnem vzhodu), o tej zadevi črnil niti besedice. V znamenju enotnosti med predmejskimi Slovenci seveda. Poudarjam: med predmejskimi Slovenci, ker smo pač Slovenci v Italiji pred državno mejo!

Čudno se nam tudi zdi, da je tržaški »Novi list« obzirno molčal, kljub temu, da se prišteva k časopisom, ki temeljijo na krščanskih načelih. - oš

Nabrežina

Prešernova proslava. Priredilo jo je PD »Igo Gruden«, posvečena pa je bila spominu Stanka Devetaka, ki je nenadoma umrl na novega leta dan. Kulturni večer je potekel ob pesmih moškega, dekliškega in mešanega zbora, na sporedu je bil govor in predvajanje slik. Zdi se, da je prav pokojni Stanko dobro doumel Prešernovo Zdravljico, ki konča »Ne vrag, le sosed bo mejak«. Dragi Stanko, škoda te je! Bil si preudaren, strpen, delaven in narodno zaveden. Želimo si, da bi tvoje delo drugi nadaljevali. In da bi odrasli pokazali naši mladini važnost vere. Saj pravi Prešeren: »Ne vedel bi, kako se v strup obrača, vse kar srce si sladkega obeta...«

Kaj naj rečemo? V torek 17. februarja je neki neuravnovešenec podnevi razbil veliki kip Lurške Marije, ki je stal v kapelici nad postajo. Pridružil se je neznanec, ki so podobno ravnali v Saležu, Zgoniku, Koludrovici, na Proseku. In skrutniva dejanja pred cerkvami, pa opakani slovenski napisi ter oskrunjeni spomeniki! Kdo je vsega tega kriv? Ali novi načini zdravljenja duševno bolnih, ali divji filmi ali nevidni organizatorji, ki se poslužujejo šibkih osebnosti. Eno je gotovo: vse to diši po živalskih nagonih in priča o boleznem izživljanju nekaterih, ki jih družba ni znala pravilno usmeriti.

Bliža se... pomlad; bliža se... pust, praznik norčavosti; bliža se... nedelja 1. marca, ko bomo zbirali za novo cerkev v Novi Gorici; bliža se... tudi pastoralni obisk našega nadškofa, ki bo 30. marca.

■ Nemški zunanji minister Genscher se je na povratku iz Pakistana in Egipta, kjer je bil na državniškem obisku, za nekaj ur ustavil v Rimu in sestal z italijanskim zunanjim ministrom Colombom. Temu je poročal o dosežkih svojega potovanja in ga seznanil tudi o nenapovedanem srečanju zunanjih ministrov Anglije, Zah. Nemčije in Francije v Bonnu, o katerem pa Italija ni bila obveščena, zaradi česar je prišlo do zamere v italijanskih vladnih krogih. Colombo je pa šel ta teden zopet na pot in sicer v Tajsko.

Okrog tega Marijinega kipa se bomo zbirali tržaški Slovenci v Altöttingu na Bavarskem v dneh med 6. in 10. Julijem. Pohitimo z vplsoni, ker je število mest omejeno!

goriške novice

Začetek teološkega tečaja

V sredo 18. februarja je bilo prvo predavanje letošnjega teološkega tečaja v Gorici. Govoril je prof. Alojz Rebula o »Knezu tega sveta«, to je o hudiču. »Predmet predavanja je bil neaktualen,« se je po predavanju izrazil neki poslušalec. Gotovo ni bil »aktualen« v smislu, ki ga navadno dajemo raznim drugim predavanjem, ki govorijo vedno o kakem »aktualnem« predmetu, to je o takem, ki o njem vsi govorijo. O »knezu tega sveta« se res ne sliši pogosto govoriti, kakor da bi ga ne bilo, ali kakor da bi v božjem kraljestvu nič ne pomenil. Morda je prav ta brezbržnost za njegov obstoj in njegovo delo največja ukana hudega duha: uspa-vati ljudi, češ saj hudiča ni.

Prof. dr. Alojz Rebula

In vendar je, ker o njem priča sveto pismo, zlasti nova zaveza, pričajo tudi svetniki s svojimi mističnimi izkušnjami, priča Fatima s svojimi dogodki, priča zlasti hudobija ljudi, ki je navzoča v današnjem svetu. Na vse to je opozoril prof. A. Rebula v svojem predavanju.

Po predavanju se je razvila živahna debata, ki je pa kmalu zašla iz okvirov predavanja na druga področja. Mislim, da bi debaterji morali upoštevati, da pri debati po nekem predavanju ni mogoče govoriti o vsem in o vsakomer. Sv. Tomaž Akvinski je napisal pet drobno tiskanih in debelih zvezkov svoje »Summa theologica« in še ni zajel vseh problemov Boga in človeka. Kako naj jih zajame neko predavanje in debata po njem, četudi se raztegne pozno v noč. Debata naj bo zato bolj stvarna in naj se tika obravnavanega predmeta.

Mladi za globalno zaščito

Decembra 1978 so mladi, včlanjeni v dveh slovenskih organizacijah in sicer v SKGZ in SSO ter člani mladinskih zvez PCI, PSI in SSK, priredili okroglo mizo, na kateri so nastopili slovenski člani mešane rimske komisije pri predsedstvu vlade za preučitev vprašanj glede zakonske zaščite slovenske narodnostne skupnosti v Italiji.

Delo komisije je trajalo tri leta, zaključilo pa se je decembra lani. Od takrat, ko smo se v Gorici srečali s slovenskimi člani, pa do danes, je posebna komisija imela veliko število sestankov; v njenem okviru je bila ustanovljena tudi paritetna komisija, ki je preučevala vprašanja zakonske zaščite Slovencev v številno enakovredni sestavi in sicer pet slovenskih in pet italijanskih članov. Po številnih zasedanjih, ki so trajala tudi po več dni, se je delo posebne komisije zaključilo s poročilom njenega predsednika Cassandre. Slovenski člani komisije se z zaključki in stališči italijanskega dela komisije niso strinjali, saj slednji niso upoštevali osnovnih pravic, ki bi morale pripadati Slovencem v Italiji in biti zato tudi zakonjene.

Zaradi tega je Enotna mladinska komisija za goriško pokrajino, ki jo sestavljajo Mladinski odbor SKGZ, Mladina SSO, Mladinska sekcija SSK, ZKMI in ZSMI sklenila, da ponovno priredi okroglo mizo na temo: »Vprašanje globalne zaščite danes«. Tudi tokrat bodo pri okrogli mizi sodelovali slovenski člani komisije pri predsedstvu vlade in sicer Albin Sirk (SSK), Boris Iskra (PCI), Stojan Spetič (PCI), Aljoša Volčič (PSI) in Karel Šiško (SKGZ). Omenjeni slovenski člani vladne komisije bodo lahko podali obracun opravljenega dela in prikazali položaj, s katerim se srečujemo, po zaključku Cassandrove komisije.

Okrogla miza bo v petek 27. februarja ob 20. uri v pokrajinski sejni dvorani, korzo Italia 55, Gorica.

Števerjan

Pomembna obletnica. V nedeljo 22. februarja je poteklo 30 let, odkar je bila ustanovljena Kmečko-delavska zveza v Števerjanu, ki je vsa leta krepko branila ne samo koristi števerjanskih kmetov in delavcev, temveč tudi splošne koristi slovenske skupnosti pri nas. Z daljšim članom se je bomo spomnili prihodnjic.

Prešernova proslava. V soboto 21. februarja je SKPD »F.B. Sedeje« organiziralo uspešno proslavo ob spominu na našega največjega pesnika. V veliko dvorano župnijskega doma je povabilo častnikarja Sašo Martelanca, ki je podal nekaj svojih pogledov na mišljenje in čutenje tega našega prvaka ter ga osvetlil tudi z njegove človeške strani.

V začetku so nastopili člani mladega okteta »Primož Trubar« in zares lepo podali tri priložnostne pesmi. Pred občinstvo so prišli tudi štirje recitatorji domače dramske skupine, ki so zavzeto recitirali nekaj Prešernovih poezij pa tudi stvaritev drugih naših pesnikov. Prijetni večer je zaključila skupina »Nova misel« iz Podgore, ki je v svojem značilnem slogu razveselila občinstvo s petimi skladbami domoljubne vsebine.

Krmin

Volitve v rajsonske sosvete. Na njih so se kandidati krminske sekcije SSK zelo dobro uveljavili. Slovenska skupnost v Krminu je namreč za te volitve, ki so bile pred kratkim, postavila svoje avtonomne kandidate. Dva na področju, kjer strnjeno bivajo Slovenci, se pravi na Plešivem in v okolici, po enega v starem in novem centru.

Izid volitev je za Slovence močno pozitiven, saj so bili izvoljeni vsi štirje kandidati SSK in nekateri z zelo velikim številom preferenc. Tako je Aleš Prinčič prejel v novem centru kar 138 preferenc, Stanko Keber 106. Na področju Plešivega pa sta bila izvoljena Edi Keber in Roman Sirk.

Odbor SSK za Krmin ocenjuje zato ta premik za zelo pozitiven, kar tudi nalaga slovenski stranki nove obveznosti za uveljavitev pravic Slovencev na Krminskem.

Doberdob

Novo telefonske številke. Vsem telefonskim naročnikom na območju doberdobske občine so bile v sredo 25. februarja zamenjane številke. Nove številke so že v telefonskem imeniku.

Letošnje romanje in izlet

Katoliškega glasa na Sicilijo

Trajalo bo 9 dni, od četrtega 30. julija do petka 7. avgusta. Na voljo je 106 mest v dveh avtobusih, ki bosta imela kondicioniran zrak. Vpisovanje, ki je že v teku, se zaključuje 31. maja. Če ne bo dovolj prijavitelcev za dva avtobusa, izgubijo mesta tisti, ki se bodo zadnji prijavili. Cena potovanja je 455.000 lir. Ob vpisu je treba plačati na račun 100.000 lir.

Natančen spored potovanja objavimo prihodnjic. Glavni cilj je Sicilija, kjer se bomo zadržali 6 dni (Palermo, Agrigento, Sirakuza, Katanja, ognjenik Etna in Taormina). Prvi dan postanek v Neaplju in vožnja s trajektno ladjo v Palermo. Na povratku postanek v Pompejih (dve prenočevanju), ogled amalfitanske obale, obisk Monte Cassina.

Pohitite s prijavo, da ne bo nevšečnosti za zamudnike!

Družbenica Fani Trobec-Fabec: ob 50-letnici sprejema v Marijino družbo za Marijin dom v ul. Risorta 20.000 lir.

Anica Callin, Trst: v spomin na svojo mamo Mileno Makovec-Fabec za kočjo sv. Jožefa v Zabnicah 50.000; za Marijin dom v ul. Risorta 30.000; za slovenske skavte v Trstu 20.000; v spomin na Marijo Merisich za Slovensko Vincencijevo konferenco 50.000; za Katol. glas 20.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: N. N., Rupa 5.000 lir.

Za potrebne: N. N., Opčine 50.000 lir. **Za misijon p. V. Kosa:** N. N., Opčine 50.000 lir.

Za misijone: Josipina Taučar v spomin g. Jožeta Gregorja 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa 10.000; N. N., Doberdob 5.000 lir.

Mirko Brezigar, Vicenza: za Alojzjevišče 10.000 in za Katol. glas 13.000 lir.

V nedeljo 1. marca ob 17. uri
bo v Katoliškem domu v Gorici

PUSTNA PRIREDITEV

V prvem delu bodo nastopili igralci iz Štandreža z enodejanko ter čarodej s svojimi umetnjami. V drugem delu bomo videli na odru razne skupine naših mladih. Med prireditvijo bo deloval bar s pustnimi dobrotami. Vsi toplo vabljeni!

OBVESTILA

Prošnja uprave. Prosimo, naj se javi oseba, ki je 20. februarja poslala iz Trsta (ali Opčin) bančni ček za 468.500 lir.

Občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete bo v ponedeljek 9. marca ob 20. uri v prvem sklicanju in ob 20.30 v drugem sklicanju in sicer v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici.

V gledališču Verdi v Gorici bo SSG iz Trsta uprizorilo v petek 27. februarja ob 10. uri mladinsko igro Zore Tavčar »Aj, kaj ribič je ujel«.

SMREKK priredi na pustni torek pusto-vanje v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici. Začetek ob 20.30.

Sedmi redni občni zbor SKD »Hrast« v Doberdobu bo v petek 27. februarja ob 20. uri v župnijski dvorani.

Maša za Slovence v Ronkah in okolici bo v nedeljo 1. marca ob 11.30. Sodeloval bo pevski zbor iz Devina.

Maša za edinost bo v Marijinem domu v Trstu, ul. Risorta 3 v ponedeljek 2. marca ob 17.30. Sledi razgovor ob diapozitivih.

Ob peti obletnici smrti msgr. I. Omerza se bomo šentjakobčani spomnili pokojnika s sv. mašo v soboto 28. februarja ob 17. uri v cerkvi sv. Jakoba v Trstu.

V Kulturnem domu v Trstu bo SSG nastopilo v soboto 28. februarja ob 19. uri s Pirandellovo igro »Človek, zverina in čednost«.

Društvo naravoslovcev in tehnikov »Tone Penko« vabi člane in prijatelje na predavanje prof. Marinke Pertot »Lisajski kot indikatorji čistega zraka«. Predavanje bo v petek 6. marca v prostorih Slovenske prosvetne zveze, ul. San Francesco 20, Trst. Začetek ob 20. uri.

Prosvetno društvo Mačkolje vabi na veselo pusto-vanje, ki bo v srenjski hiši v Mačkoljah v nedeljo 1. marca ob 20. ure dalje. Igral bo ansambel TAIMS.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 2. marca govoril tržaški škof Bellomi o referendumu za odpravo zakona o splavu in o stališču kristjanov. Začetek ob 20.15.

Maša za Slovence v Milanu bo v nedeljo 15. marca ob 16. uri v cerkvi sv. Tomaža.

Listnica uprave. Tržaški naročniki nam večkrat pošiljajo darove, namenjene tržaškim ustanovam. Prosimo, da bi te darove izročili naravnost omenjenim ustanovam in jih ne pošiljali na našo goriško upravo. Rade volje pa bomo te darove še nadalje objavljali v našem listu.

»Oprost, Judita«. Tak je naslov nove salezijske knjižice, ki je izšla v Ljubljani. Pisatelj Jože Bajžek obravnava pereče probleme v današnji ogroženi družini. Cena 500 lir. Knjižica je na voljo v Katoliški knjigarni v Gorici in pri Fortunatu v Trstu. Priporočamo.

DAROVI

Za Katoliški glas: N. N., Rupa 5.000; Nela Cijan 5.000; družina Schart, Nabrežina ob obletnici smrti Silvije Ferlat 10.000 lir.

Za katoliški tisk: Zora Brundula, Opčine 4.900 lir.

Ob drugi obletnici smrti mame Helene: sin Bernard za cerkev sv. Ivana v Gorici in za Katol. glas po 15.000 lir.

M.K. v spomin pok. staršev: za Marijin dom v Rojanu 10.000 in za Katoliški glas 5.000 lir.

Za števerjansko cerkev: Albin Škorjanc v spomin na sestro Marjeto 10.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: družina Remigij Korsič namesto cvetja na grob Zalke Kumar 20.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: N. N. 10.000; Pavla Jazbec 10.000; N. N. 6.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: Kristina Magajna in Angela Košuta v spomin pok. Edija Kocjančiča vsaka po 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Vera Danieli v spomin na moža Silvija 20.000; Cvetka Ravbar-Majalalan 3.000 lir.

Za cerkev na Banah: Lori Husu 5.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija in Jože Zagar ob obletnici poroke 20.000; Miro Blasina ob obletnici smrti sestre Pierine 25.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Šport

C-2 LIGA

Olympia - Torriana 0 : 3
(10 : 15, 2 : 15, 10 : 15)

Ponovni poraz Olympie je zgovoren dokaz, da v ekipi nekaj škripa. Goričani so spet zamudili ugodno priložnost, saj so na začetku tekme spravili nasprotnika v težave, a niso znali tega izkoristiti. Proti koncu prvega seta so izgubili začetno zaganost in klonili. Sledil je sramotni drubi set, ki je trajal borih 10 minut in v katerem naši atleti niso znali pokazati niti trohice odpora. To so skušali popraviti v tretjem setu, a tedaj je bilo že prepozno.

PROMOCIJSKA LIGA

Olympia - AGI 3 : 2
(13 : 15, 9 : 15, 15 : 6, 15 : 12, 15 : 12)

Olympia: Devetak, Malič, Pola, Sirk, Rustja, Terpin, Uršič.

V ponedeljek smo bili priča zanimivi in borbeni tekmi med starima goriškima nasprotnikoma, slovensko Olympio in Associazione Giovanile Italiana. Prevladala je prva ekipa in si priborila zmago, ki ni samo dejanska, temveč predvsem moralna in psihološka. Prvi set so naši začeli zelo dobro, saj so vodili z veliko prednostjo. Zaradi vrste napak so pa ta dobro obetajoči set izgubili. V drugem setu je polagoma malodušje izginalo, vseeno pa je prevladal AGI. Kljub temu je pri naši ekipi borbenost čedalje bolj naraščala, tako da je končno Olympia zmagala.

V okviru Malega teološkega tečaja predava v sredo 4. marca ob 20. uri v Katoliškem domu v Gorici teolog dr. Franc Rode na temo:

ALI SMO KRISTJANI OBRAČUNALI Z USODO?

Ljubljanska TV

Spored od 1. do 7. marca 1981

Nedelja: 17.15 Zetev divjega vetra, ameriški film. 20.00 Veliko mesto, nadalj. 21.25 Slovenska mesta: Škofja Loka.

Ponedeljek: 17.30 Poljudno znanstveni film. 18.45 Pop godba. 20.00 Bife Titanik, drama.

Torek: 17.30 Lolek in Bolek. 17.40 Večer kolumbijske folklorne. 18.05 Pisani svet. 19.00 Knjiga. 20.00 Odprto za ustvarjalnost. 20.55 Zgodba o vitezu des Grieuxu.

Sreda: 17.40 Storžkovo popoldne. 17.50 Velike razstave. 20.00 Prvikrat poročena, sovjetski film. 21.45 Kako nastane violina.

Četrtek: 17.40 Tovarišija, mlad. nadalj. 18.10 Bergamo, italijanski film. 20.00 Studio 2. 22.05 V znamenju.

Petek: 17.25 Družina Smola. 17.50 Ansambel Primorski fantje. 18.25 Šah. 18.45 Kakšen bo moj otrok, ko odraste. 20.00 Srečno, tujka!, avstralska nadalj. 21.35 Ljubljanka Amerike, ameriški film.

Sobota: 12.55 Nogomet Sarajevo: Sloboda. 14.45 Mladinski film. 16.15 Umetnostno drsanje: ženske. 17.15 Košarka Partizan: Cibona. 18.55 Naš kraj. 20.00 Glasbena oddaja. 21.00 Cirkus. 21.25 Smešna gospa, ameriški film.

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**
Telefon: 84206 - 84207 - 85383
Telefon menjalnice: 83909
Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI

Spored od 1. do 7. marca 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Veliki orkestri. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Zaklad pri samotni roži«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Satirični kabaret. 15.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Slovenci v miljskem okolišu. 10.10 Koncert. 12.00 Kulturni dogodki. 12.40 Slovenska imena naših krajev. 13.20 Moški zbor iz St. Mavra in mešani zbor Jadran iz Milj. 14.10 Otroški kotiček: Tik-tak. 14.30 J. Jalen: »Bobri«. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski komorni orkester iz Ljubljane. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Primorska duhovščina pod fašizmom. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Komorna glasba. 11.30 Folklorni odmevi. 12.00 Četrtekova srečanja. 12.30 Melodije od vsepovsod. 14.10 Odraslim prepovedano! 16.00 Mladi pisci. 16.15 Romantični trenutek. 16.30 Rezervirano za... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nove plošče. 18.00 »Jalta, Jalta«, glasbena komedija.

Sreda: 8.10 Gospodarsko uveljavljanje tržaških Slovencev. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Naši zbori. 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 J. Jalen: »Bobri«. 15.00 Nove plošče. 16.00 Slovenska literatura v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci; moški zbor iz Stmavra in zbor Jadran iz Milj.

Četrtek: 8.10 Slovenska društva v Trstu in okolici. 10.10 Simfonična glasba. 10.45 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Folklorni odmevi. 12.00 Poslušajmo film. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.45 Problemi slovenskega jezika. 15.00 Glasbeni revival. 16.00 V. Beličič: »Z Rudo Jurčcem na daljavo«. 16.30 Glasbene diagonale. 17.00 Kulturna kronika.

Petek: 8.10 Zimske slike. 10.10 Opera glasba. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 12.00 Na gorškem valu. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Seghizzi 1980. 14.10 Otroški kotiček: Kje je napaka? 14.30 J. Jalen: »Bobri«. 15.00 Doba kantavtorjev. 16.00 Satirični kabaret. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Diplomiranci šole GM v Trstu. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Slovenska imena naših krajev.

Sobota: 8.10 Svet za obzorjem. 10.10 Zenski zbor »V. Vodnik« iz Doline. 11.30 Zimzelene melodije. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Otroški kotiček: Tomi na obisku. 14.30 Gremo v kino. 14.40 Glasba od A do Z. 16.30 Poslušali boste. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski zbori. 17.30 Na gorškem valu. 18.00 Ob petletnici smrti Jožeta Peterlina. 18.45 Vera in naš čas.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Služba v Rimu. Hotel »Bled« sprejme v službo:

- uradnico z znanjem jezikov za recepcijo;
- kuharico, večko jugoslovanske kuhinje;
- strežajko za restavracijo.

Plača dobra, hrana in soba zagotovljena. Prodube na Hotel Bled, Via S. Croce in Gerusalemme 40, 00185 Roma, telefon (06) 777102.